

432.

U S T A W A

z dnia 13 lipca 1920 r.

o uposażeniu profesorów, innych wykładowych i pomocników naukowych w państwowych szkołach akademickich.

Art. 1. Profesorowie zwyczajni otrzymują uposażenie równe uposażeniu państwowych urzędników stałych IV stopnia służbowego.

Profesorowie nadzwyczajni otrzymują uposażenie równe uposażeniu państwowych urzędników stałych V stopnia służbowego.

Przy tem stosuje się analogicznie postanowienia artykułów 2—11 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. № 65 poz. 429), o ile ustawa niniejsza nie zawiera postanowień odmiennych.]

Art. 2. Adjunkci, kustosze, prosektoży, konstruktoży i obserwatorem otrzymują takie uposażenie, jak nauczyciele szkół średnich, nadto dodatek w wysokości 400 marek polskich miesięcznie.]

Art. 3. Asystenci starsi otrzymują takie uposażenie, jak nauczyciele szkół średnich.

Art. 4. Asystenci młodszy (demonstratoży, elewi) otrzymują takie uposażenie, jak nauczyciele szkół średnich, nie posiadający ukończonego wyższego wykształcenia.

Art. 5. Asystenci zarówno młodszy, jak starszy, którzy nie są stale zajęci w wyższej szkole akademickiej, lecz głównie w czasie ćwiczeń, pobierają trzecią część uposażenia asystenckiego, jeżeli obowiązkowe zajęcia ich wynoszą mniej niż 18 godzin tygodniowo, a dwie trzecie części, jeżeli obowiązkowe zajęcia ich wynoszą od 18 do 30 godzin tygodniowo.

Art. 6. Zastępcy profesorów, powołani do wykładów na nieobsadzonej katedrze, pobierają przez czas zastępstwa 75% płacy zasadniczej i dodatku drożyznianego profesorów zwyczajnych.

Zastępcy asystentów pobierają 75% uposażenia asystentów i dodatków drożyznianych.

Przystługujący ewentualnie zastępcy dodatek za wysługę lat nie ulega w czasie zastępstwa żadnej podwyżce.

Art. 7. Wynagrodzenie za wykłady, odbywane na podstawie osobnego zlecenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wynosi rocznie 3.000, ewentualnie półrocznie 1.500, ewentualnie trimestralnie 1.000 marek polskich za jedną godzinę wykładu tygodniowo.

Wynagrodzenie za prowadzenie, na podstawie osobnego wyjątkowego zlecenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, ćwiczeń i seminarjów poza istniejącymi normalnie ćwiczeniami i seminarjami wynosi rocznie 2.100, ewentualnie półrocznie 1.050, ewentualnie trimestralnie 700 marek polskich za jedną godzinę tygodniowo.

W razie powiększenia mnożnika dodatków drożyznianych po dniu 1 sierpnia 1920 r. wynagrodzenia powyższe zwiększa się w stosunku zwiększenia dodatków drożyznianych, przyznanych dla urzędów VIII stopnia służbowego.

Art. 8. Wynagrodzenie za lekcje lektorów wynosi rocznie 2.100, półrocznie 1.050, trimestralnie 700 marek polskich za jedną godzinę tygodniowo.

W razie powiększenia mnożnika dodatków drożynianych po dniu 1 sierpnia 1920 r. wynagrodzenia powyższe zwiększa się w stosunku zwiększenia dodatków drożynianych, przyznanych dla urzędów VIII stopnia służbowego.

Art. 9. Wynagrodzenie za czynności dodatkowe wynosi:

- 1) za spełnianie czynności:
 - a) rektorskich — 1.000, dziekańskich — 500 marek polskich miesięcznie,
 - b) dyrektora studjum rolniczego w Uniwersytecie Jagiellońskim — 500 marek polskich miesięcznie,
- 2) za kierownictwo seminarjum, klinik i t. p., do których uczęszcza mniej, niż 100 studentów — 250, do których uczęszcza więcej niż 100 studentów — 500 marek polskich miesięcznie.

Postanowienia przejściowe.

Art. 10. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat w czasie przejściowym mają analogiczne zastosowanie postanowienia art. 19 ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych z tą zmianą, że profesorom zwyczajnym i nadzwyczajnym zalicza się w każdym razie przy wymiarze tego dodatku całkowity czas służby, spędzony w charakterze profesora lub pomocnika naukowego w polskiej szkole akademickiej.

Przewidzianą w art. 19 wspomnianej ustawy komisję weryfikacyjną ustanawia się przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 11. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą personelu naukowego kontraktowego w szkołach akademickich. Wynagrodzenie tego personelu może być podwyższone za zgodą Ministra Skarbu tylko w drodze rewizji zawartej umowy.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie od dnia 1 lipca 1920 r. Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą.

Wyплаты, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30 czerwca 1920 r.

Art. 13. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a nadto, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

T. Łopuszański

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski